

Dankwoord

Aan dit proefschrift hebben velen bijgedragen. Een aantal van hen wil ik bij naam noemen.

Professor dr. J.C. Kluin-Nelemans, beste Hanneke, jouw stimulerende werk als promotor is van essentieel belang geweest bij het totstandkomen van dit proefschrift. Door mij ervan te overtuigen mijn aan papier toevertrouwde gedachten al in conceptvorm met anderen te delen heb ik van je geleerd hoe inspirerend het is om samen aan een stuk te werken. Met je altijd snelle en opbouwende kritiek heb je mij als promovendus vleugels gegeven. Ik ervaar het als een voorrecht om onder jouw leiding als hematoloog en mede-'lymfoom maniak' in het UMCG werkzaam te zijn en hoop nog lang op deze vruchtbare wijze met je te mogen samenwerken.

Dr. L.F. Verdonck, beste Leo, wij waren samen afwisselend als eerste coördinator verantwoordelijk voor de HOVON-studies beschreven in dit proefschrift en brachten vele vergaderingen en congressen tot een goed einde. Ik dank je vooral voor je permanente, loyale en stimulerende inzet bij de totstandkoming en uitvoering van ons onderzoek. Ik hoop dat onze goede samenwerking zijn vruchten zal blijven afwerpen in de HOVON-lymfoomwerkgroep.

Drs. B. van der Holt, beste Ronnie, zonder gedegen statistiek vaart geen onderzoek wel. Jij was de methodologische spil van onze gezamenlijke prospectieve studies en als statisticus verantwoordelijk voor de analyse van het HOVON-27- en -40-materiaal. Je terecht strenge eisen aan de cijfermatige onderbouwing van onze conclusies heeft een grote bijdrage geleverd aan de kwaliteit van het onderzoek.

Drs. E.G. Boerma, beste Evert-Jan, jij speelde een belangrijke rol bij de organisatie van de pathologie herbeoordeling van de HOVON-27 en -40-studies. Je was medeontwerper van de studie naar epidemiologische aspecten van het Burkitt-lymfoom en voerde die ook uit. Daarnaast was je medeverantwoordelijk voor het ontwerp en vooral de uitvoering in het laboratorium van de biologische studie naar de klinische relevantie van eiwitexpressie en breukpunten bij diffuus grootcellig B-cel lymfoom. Ik verheug mij op onze verdere samenwerking bij jouw verdere onderzoek op het grensvlak van Burkitt-lymfoom en diffuus grootcellig B-cel lymfoom.

Drs. N.A. Bakker, beste Klaas, je enthousiasme en voortvarende aanpak bij alles wat op je weg komt, werkt zeer inspirerend. Met veel genoegen heb ik me samen met jou verdiept in het posttransplantatielymfoom. Het doet me dan ook plezier dat je het niet laat bij een MD/Phd-project, maar dat je – zoals het er nu naar uit ziet – voor de interne geneeskunde zult kunnen worden behouden.

Professor dr. P.M. Kluin, beste Philip, zonder hematopatholoog is onderzoek bij maligne lymfomen onmogelijk. Jij was eindverantwoordelijk voor de revisie van het biopsiemateriaal en bij het onderzoek naar biologische prognostische factoren. Maar veel meer nog was je steeds een stimulerende medeonderzoeker en mentor: nu eens hypothesegenererend, dan weer een avond doorhalend achter de microscoop om coupes te reviseren of resultaten van aanvullend onderzoek met ons te bekijken. Ik hoop nog vele jaren met je te mogen samenwerken en te genieten van je kennis.

Medeauteurs en HOVON-collega's, in het bijzonder zij die de afgelopen jaren actief participeerden in de lymfoomwerkgroep, door uw goede samenwerking kwam een groot deel van het in dit proefschrift vermelde onderzoek tot stand. Ik dank u allen voor uw bijdragen en hoop dat wij ook in de toekomst in HOVON-verband gezamenlijk wetenschappelijk onderzoek zullen kunnen blijven doen.

Hematoloog wordt je niet zonder gedegen opleiding. Professor dr. E Mandema en professor J. Scholten dank ik voor het voorrecht mijn opleiding interne geneeskunde te hebben mogen ontvangen onder hun vleugels. Professor dr. H.O. Nieweg en professor dr. M.R. Halie leerden mij het vak van hematoloog. Dit proefschrift moge mede een proeve zijn van hetgeen ik van hen heb geleerd.

Mijn vader en moeder hebben er nooit aan getwijfeld dat ik een proefschrift zou schrijven. Zoals gewoonlijk hebben ze ook daarin gelijk gekregen.

Gustaaf